

houtsneden, een litho, drie beelden en slechts één schilderij.

Weken achtereen incasseerde Chabot f 100, welk kapitaal hem verlokte tot een nieuwe kunstreis, naar Duitsland waar door de tomeloze inflatie een gulden veel waard was. Weer was Van der Plas zijn reisgezel. Berlijn, Dresden en München werden bezocht, maar in Den Haag verkocht Krantz zo goed als niets, de geldstroom hield op, zodat de vrienden weldra in nood zaten. Na een brandbrief uit München schoot Schortemeijer met f 100 te hulp. Terug in Rotterdam was Chabot een ervaring en enige bijzonder gunstige Haagse kritieken rijker.

Het jaar daarop volgde zijn overgang naar het kubisme, met schilderijen in de grote formaten die later zijn werk zouden beheersen. Over een abstract beeld was de beeldhouwer Leen Bolle zo enthousiast, dat het op zijn aandrang met de Nederlandse inzending naar de Wereldtentoonstelling te Parijs in 1925 ging. De jury kende hem een 'medaille d'or' toe. Op de Bloemententoonstelling te Heemstede verwierf hij met zijn beeldje Bloemengeur de eerste prijs. Slechts enkele jaren duurde Chabots kubistische periode. Ondanks zijn overtuiging dat het kubisme voor zijn ontwikkeling veel had betekend, zag hij er geen kans meer in op echte groei.

In 1928 trouwde hij met Antonia Tolenaars, die hij reeds jaren kende. Het paar betrok een woning aan de Lage Oostzeedijk, maar hij bleef werken op zijn atelier aan de Wijnstraat. Het was een bijzonder goed huwelijk. Zelf placht hij te zeggen, dat hij er 'geen honderdste seconde spijt' van had gekend. Op het atelier was Henks broer Wim, na zijn studie aan de Academie te hebben voltooid, eveneens als restaurateur aan het werk gegaan en daar ontstond een vrij strak werkschema: om half negen werd begonnen, om één uur was het schafttijd, daarna werd gerestaureerd tot halfvier en dan kwam het vrije, het ware werk aan de beurt. Chabot maakte nu grote schilderijen met voorstellingen, stoelend op het leven in de stad en getuigend van zijn sociale bewogenheid. Door bemiddeling van mr. F.J. Brevet, bewonderaar en regelmatig koper van zijn werk, kreeg hij zijn eerste belangrijke opdracht, voor een muurschildering in het nieuwe AMJV-gebouw te Amsterdam.

Chabot, nu midden in de dertig, werkte ontzaglijk hard en zocht ontplooiing op cultureel gebied. In een stokoude maar dappere auto, bestuurd door Paul Schuitema, maakte hij in augustus 1929 met Leen Bolle, Dick Elffers en de journalist Chris Seyffert een inspirerende kunstreis naar Bretagne. Er